

Diebat Calvinus.

201
 Dico. Cum ad filius qui peritus se procedant in 4to.
 fidei ratiō, & ad unig. proceptio fit pater & ad alterig.
 hinc ratiō pater & foalis ē, qd proceptio verbi fit pater,
 et ad proceptio spiritus qd quia filius procedit in fidei
 ratiō vi sua proceptionis & foalis, spiritus qd
 procedit in fidei ratiō ad vi sua proceptionis, sed tū
 maltr & istee: radicalis ē & quendam illis ratiō est,
 qd filius procedat per illud assimilatiōem, proceptio
 spiritus qd fit per voluntatem que assimilativa ē est.
 ap. 1. Cor. & cor. 1. t. qd ē i qd verba in dictionibus
 ista debent explicari in fidei foali: qd in dictione quoniam
 dicit in fidei ratiō, si illi dicit in fidei foali, hoc ē, qd vi
 sua proceptionis procedat in fidei ratiō, si enim dicitur
 forent illigida in fidei foali illa verba, si certe dicit
 ratiō, qd proceptio verbi fit pater, nō proceptio spiritus
 nō in fidei ratiō etiam pater dicitur, qd proceptio spiritus
 qd fit origo viventi a vivente coniuncti in fidei ratiō,
 eorū eandē ratiō nam participet ad patre & filio,
 nec ex h inferatur, aliq. addi dictioni quoniam, s. dicit
 vi sua proceptionis, nō ē aliq. addit qd faciat novam
 partē dictionis, sed tū novam & maiorem explicatiōem